

Mál nr. 160/2012**M****og****vátryggingafélagið X v/ slysátryggingar ökumanns bifreiðar.****Ágreiningur um bótaskyldu (orsakatengsl) vegna slyss á ökumanni eftir
aftanákeyrslu.****Gögn.**

71. Málskot, móttækið 12.4.2012, ásamt fylgigögnum.

72. Bréf X, dags. 4.5.2012.

Málsatvik.

Hinn 27.1.2009 ók M fólksbifreiðinni A) aftan á jeppabifreiðina B á Höfðabakka í Reykjavík. Daginn eftir leitaði M á bráðadeild Landspítalans og greindist með mar á brjóstakassa og tognun og ofreynslu á hálshrygg.

Í sjálfstæðri skýrslu um áreksturinn og afleiðingar hans kveðst M í marga mánuði á eftir oft og títt hafa verið lasin, með verk fyrir brjósti, svima, höfuðverk og á köflum sjóntruflanir. Í september 2009 hafi hún veikst heiftarlega með miklum hóstaköstum sem leiddu til þess að hún hafi fengið mikinn verk fyrir brjóstið. Þá hafi hún farið á læknavaktina í Mosfellsbæ. Taldi læknir að hún væri enn aum eftir slysið og að bringubeinið væri annað hvort tagnað eða brákað.

Síðari hluta árs 2010 leitaði M til lækna vegna tíðra höfuðverkjakasta. Hinn 21.12.2010 leitaði M til A taugalæknis af sömu sökum. Í læknisvottorði hans segir að M hafi leitað til hans 23 mánuðum eftir umferðarslysið vegna höfuðverkja sem hafi byrjað um 16 mánuðum eftir slysið. Taldi hann að ekki verði séð klár tengsl milli höfuðverkjanna og slyssins.

Hinn 28.9.2011 mun M hafa leitað til B bæklunarlæknis. Í læknisvottorði hans segir að þar sem M hafi ekki sögu um stoðkerfiseinkenni fyrir umrætt slys verði að telja mjög líklegt að þau einkenni sem M búi við er hann skoðaði hana megi rekja til slyssins, en segja megi að hún hafi fengið vægar tognanir í hálsi, brjóst og lendhrygg en þó hvað verstar í hálsinum og hafi þessar tognanir í hálsi valdið vöðvabólgu þar og spennuhöfuðverkjum.

M hefur með tilkynningu, dags. 2.3.2011, krafist bóta úr slysátryggingu ökumanns A hjá vátryggingafélaginu X. Af hálfu X var reiknuð út þyngdarhröðun ökutækjanna við áreksturinn í svokölluðu „PC Crash“ forriti. Samkvæmt útreikningnum var lílegasta gildi þyngdarhröðunar A -2,17g og B 1,15g. Taldi X ósannað að M byggi við sjúkdómseinkenni sem rekja mætti til árekstursins og einnig hafi ársfrestur til að tilkynna slysið skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 verið liðinn er félaginu barst tilkynning í marsbyrjun 2011.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. vsl. glatast réttur til bóta úr slysátryggingu ef sá sem rétt á til bótanna gerir ekki kröfu um bætur til félagsins innan árs frá því hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á. Í september 2009 kveðst M hafa um langt skeið kennt

lasleika, sem kom fram með verk fyrir brjósti, svima, höfuðverk og á köflum sjóntruflunum. Læknir sem hún leitaði þá til taldi að bringubein væri annað hvort tagnað eða brákað. Er þetta lá fyrir verður að telja að M hafi mátt gera sér grein fyrir að hún kynni að byggja við varanleg einkenni af völdum slyssins. Á hinn bóginn var X ekki tilkynnt um slysið fyrr en 2.3.2011. Var þá meira en eitt ár liðið frá því M vissi um þau atvik sem krafa hennar er reist á. Með því hefur hún glatað rétti sínum til bóta úr slysaftryggingunni.

Ekki verður heldur fram hjá því litið að samkvæmt fyrirbyggjandi gögnum verður ekki talið að sýnt hafi verið fram á að sjúkdómseinkenni hennar verði rakin til umrædds slyss, en í því sambandi verður og að hafa í huga að engin matsgerð virðist liggja fyrir um það hverjar teljast vera afleiðingar slyssins fyrir heilsu M. Við svo búið telst M ekki eiga rétt til bóta úr slysaftryggingunni hjá X.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysaftryggingu ökumanns bifreiðarinnar A hjá X.

Reykjavík, 22. maí 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.